

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 2005

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

Det er nytårsaften. År 2005 synger på sit allersidste vers. Om lidt lukker vi bogen i og stiller det gamle, kendte bind op på hylden i reolen. Ved siden af står en lukket bog, om hvilken vi kun véd, at den hedder 2006. Lidt af indholdet mener vi at kende, måske aner vi også en del af handlingen; men hvad den vil byde på af stort og småt er først kendt, når endnu 365 dage er gået.

Sidst vi fejrede nytår, var det i skyggen af den katastrofale flodbølge i Sydøstasien. Den kom meget tæt ind på livet af os, fordi vi endnu i de dage måtte frygte, at også antallet af danske ofre var stort. Efter mange ængstelige uger viste det sig, at tabene lykkeligvis ikke blev så alvorlige, som vi først frygtede; men for hver enkelt familie, som blev ramt, er tabet lige stort, og ude i de lande, hvor flodbølgen hærgede, vil der gå lang tid, før tilværelsen igen er normal.

I dette efterår blev vi igen vidne til naturkatastrofer af et omfang, som vi har svært ved at fatte, da det nordøstlige Pakistan i oktober blev ramt af jordskælv, som ødelagde liv og ejendom og har gjort andre tusinder hjemløse. Men heller ikke et teknologisk højt udviklet samfund kan vide sig sikker mod naturens luner. Det måtte vi sande, da en serie af tropiske storme fejede ind over Mellemamerika og det sydlige USA og gjorde selv en storby som New Orleans til et katastrofeområde.

Hver gang har den danske hjælp været spontan og rundhåndet. Og kunne det se ud, som om vi var nok så hurtige og gavmilde dér, hvor også vore egne landsmænd var blandt ofrene, er det dog en glæde at se, hvordan hjælpen til Pakistan nu for alvor er kommet i gang. Men i aften skal vi først og fremmest samle os om at takke alle fra Danmark, som personlig har taget del i hjælpearbejdet. Under meget vanskelige forhold har de gang på gang stillet op for at bidrage med, hvad de hver især formår. Det gælder Redningsberedskabet, Forsvaret og Politiet, Røde Kors og andre humanitære organisationer, store som små. Med mine nytårsønsker skal også lyde en stor tak for den indsats, de yder. De gør Danmark ære.

Men det er ikke kun naturens kræfter, der har hærget i 2005.

Også den blinde terror har været med til at kaste sorte skygger ind over samfundene i året, der gik. Sommetider så nær, at vi selv fornemmer chokbølgerne, som da London i sommer blev ramt midt i en travl hverdag, der ligner vores.

Voldshandlinger og selvmordsattentater som disse ligger fjernt fra vore begreber her i Danmark. Alligevel må vi se i øjnene, at ekstreme meninger og handlinger kan virke fristende for unge mennesker, og at det at ofre sig for en sag kan synes heroisk. Men at ofre andre for sin egen vrede eller håbløshed, det er råt og kynisk, det gør ingen til helt. Den skæbne ønsker vi ikke skal friste et eneste ungt menneske, som er vokset op her i Danmark.

Det danske samfund er åbent og demokratisk; det er baseret på respekt for hinanden som mennesker og på respekten for hinandens meninger. Det er nok typisk for os i Danmark, at vi ikke bryder os om konflikter; en diskussion skal helst ende med, at vi alle bliver enige. Skarptskårne synspunkter og kategoriske krav, dramatiske udtalelser har vi ikke let ved at tage alvorligt, og vi reagerer ofte ved enten at fnise eller blive fornærmede. Men det er vigtigt, at vi både lytter til hinanden og kan tale klart om vore synspunkter, samtidig med at vi siger til, når vi er enige, og når vi er uenige. Det er sådan, vi har bygget det samfund, som vi er stolte af, og som vi godt véd, at man både ser op til og er lidt misundelige på andre steder i verden. Netop det samfund ønsker vi, at alle i de opvoksede generationer skal føle sig som en del af, sådan at det er naturligt for enhver ung mand eller kvinde at holde fast ved det og forsvare det i sin daglige færden.

Det år, som vi nu tager afsked med, er også en optakt til noget helt nyt for det danske samfund. Med kommunalvalget i efteråret har vi taget hul på den kommunalreform, som længe har været undervejs. Allerede nu mærkes det overalt i landet. Gamle mønstre skal brydes op, nye dannes, og det kan ikke undre, om det også gør mange usikre på, hvordan det vil påvirke deres hverdag.

Om et år er kommunalreformen en realitet med sammenlagte kommuner og nye regioner. Danmark møblerer om i sine stuer. Der rives vægge ned, og nye døre slås igennem. Det vil nok kræve lidt tid, før vi alle vænner os til det og finder ud af, hvor alt nu er kommet til at stå. Men det er det samme hus og den samme familie. Det har både Prinsgemalen og jeg klart kunnet mærke, da vi tidligere på året var på besøg rundt omkring i landet. Det er overalt den samme, varme gæstfrihed, vi møder, og den samme stolthed, vi fornemmer, skønt vilkårene kan være nok så forskellige fra det ene sted til det andet.

I disse år står også det danske forsvar midt i store omlægninger, som berører den enkelte både i tjenesten og i det private liv. Samtidig fortsætter arbejdet med de opgaver, som Forsvaret pålægges. Året har været præget af den store indsats, som gøres internationalt, og det er tydeligt, at der står respekt om det danske forsvar og dets personel. Vi har alle set, at det kan koste, og mine tanker går til dem, der er blevet ramt så pludseligt og hårdt, og til de familier, som må sidde med sorgen og savnet. Jeg sender mine nytårshilsener til enhver inden for forsvarret, til deres familier og deres nærmeste. Måtte det nye år blive et godt år også for det danske forsvar.

Mine tanker og ønsker går til alle danske, som må fejre nytår langt fra hjemmet, og til alle dem, som må savne et familiemedlem på netop denne aften. Min hilsen gælder også de mange, som er rejst ud for at slå sig ned i det fremmede for kortere eller længere tid, og de danske syd for grænsen, som så trofast holder ved deres danske arv, samtidig med, at de er respekterede borgere i det land, hvor de bor. Jeg ønsker et godt nytår for dem alle.

I dette efterår har Prinsgemalen og jeg haft en af de allerstørste glæder, et forældrepar kan opnå, nemlig atter at blive bedsteforældre. Kronprinsparrets lille søn er blevet endnu et samlingspunkt ikke blot for familien, men, tør jeg mene, for hele Danmark; hans glade forældre, Kronprinsen og Kronprinsessen, og Prinsgemalen og jeg selv er dybt rørte over den varme medleven, vi har mødt fra alle sider. Jeg vil ønske alt godt for alle unge familier, der i dette år oplever den lykke, det er, at et nyt lille liv lægges i deres hænder.

I sommer gik turen atter til Færøerne, denne gang sammen med Kronprinsparret. Det var et besøg, vi glædede os til; og som altid er vi vendt berigede hjem, opmuntrede og rørte over den varme modtagelse, der blev os alle fire til del. Måtte det nye år blive et godt år for færingerne og for det færøske

samfund.

Også Grønland står stærkt i bevidstheden for hele min familie og mig, og jeg bringer varme nytårshilsener og gode ønsker for Grønland og alle, som lever i det store, skønne land.

Hvert år har sine glæder, men også sine sorger, som kan være dobbelt tunge at bære, når andre kan feste og være glade. Til enhver, der sidder med store bekymringer, eller som har mistet en, de holder af, går mine tanker, og jeg håber, at alle, der véd om nogen, der sidder alene med deres angstelse og savn, vil være parat med trøst og hjælp, måske blot et håndtryk eller et smil på en kold dag.

Årets bog er en mærkelig bog. Noget af teksten står der allerede og vil afsløre sig dag for dag. Noget skrives af andre, uden at vi selv har ret megen indflydelse på det. Men noget af teksten skriver vi selv; derfor er årets bog også vores helt egen.

Lad os hjælpes ad med at gøre det nye års bog til en god bog for vort land og for vort samfund og for os alle hver især; måtte 2006 blive et glædeligt nyt år.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-2005>